

handler om børn. Og hvad har børn ikke? De har ingen stemmeret.

Men det har de voksne, og det har forældrene, og derfor ser man kun på forældrenes behov og forældrenes pasningsbehov, og de vil have institutioner. Det vil børnene ikke. Jeg har ikke hørt et eneste barn råbe op om flere institutionspladser eller længere tid i institutionerne.

Men vi har en regering, hvis leder praler af, at man i de sidste 7-8 år har oprettet 100.000 – eller er det 150.000? – nye institutionspladser. Jeg synes, man skulle skamme sig. Det er meget skuffende.

Fru Else Winther Andersen påpegede, at forældrene er gode nok, og det er jo en god ting at påpege, når valget nærmer sig, både kommunevalg og folketingsvalg. Det er dybt skuffende, at Danmarks Liberale Parti ikke tager den drøftelse, sådan som man gjorde fra Kristeligt Folkepartis side. Jeg synes, det var positivt fra Kristeligt Folkepartis side. Jeg synes, det var positivt fra Dansk Folkepartis side. Og jeg synes også, at Frihed 2000 havde nogle fornuftige betragtninger, for det er lige præcis rigtigt, at overskriften for de her ting hedder, som også hr. Tom Behnke gjorde det klart: Ansvar og konsekvens.

Den konservative ordfører var dog inde på nogle af tingene. Man troede ikke på holdningsordninger. Det er jo kedeligt. Hvis ikke man kan påvirke holdningerne, så kan man ikke gøre noget som helst, så er det sådan en opgivende ting. Vist kan man så. Koldingeksemplet viser det.

Hr. Villy Søvnald vidste ikke, om han skulle grine eller græde, og det ved jeg efterhånden heller ikke oven på den reaktion.

De Radikales ordfører har jeg kommenteret lidt, men han sagde, at debatten er nødvendig, og det er jo godt, og lad os så tage den debat. Forud for større reformer skal der jo være en holdningsbearbejdning i befolkningen, men den har jo kørt et stykke tid, og den ene forening eller organisation efter den anden, Børns Vilkår og forældreforeninger, taler jo om det her, for der er et problem, og derfor er det trist, når man fra de to største partiers side faktisk benægter, at der skulle være et problem.

Det er rigtigt forstået, som hr. Tom Behnke bemærkede, at det her i høj grad var et forsøg på noget brainstorming og så at komme med nogle ideer og konkrete forslag på et område, som det er så håbløst at komme med konkrete

forslag om, men så dog alligevel at prøve at gøre det og se sig om i virkelighedens verden: Hvor har man kunnet gøre det? Og hvad har man gjort i andre lande? For der er altså nogle eksempler på det.

Til slut vil jeg rejse et spørgsmål. Man afviser det her, men det var jo trods alt ikke alle partierne, der gjorde det. Der var repræsentanter for tre partier, der var rimelig positive, og det takker jeg for. Nogle havde dog set lidt af lyset, andre var bare afvisende, men hvis man ikke vil det her, men alligevel erkender, at der er et problem – det er der så nogle der ikke gør, men dem, der erkender, at der er et problem, vil jeg spørge: Hvad skal man så gøre?

Der blev refereret til Socialforskningsinstituttets undersøgelse. Jeg husker ikke, hvilken ordfører der gjorde det, men jeg husker, at det var en forkert udlægning. Jeg kender selvfølgelig udmærket godt den undersøgelse, der er foretaget af forældre og forældres forhold til deres børn og børnenes holdninger og forældrenes holdninger, men det var en forkert udlægning. Det skete i øvrigt også i dagbladet Politiken, og det blev korrigeret af en af de medarbejdere, der stod for undersøgelsen fra Socialforskningsinstituttet. Kan den undersøgelse bruges, så er det i ryggen på de holdninger, jeg har med hensyn til, hvad der skal ske, ikke de holdninger, som man i hvert fald har i Socialdemokratiet.

Jeg takker alt i alt dem, der læste forslaget igennem. Dette forslag har en stor fremtid for sig. Dette forslag bliver udsolgt. Det er det i øvrigt allerede. Dette forslag er fra min side sendt ud til samtlige borgmestre i alle landets kommuner. Jeg har fået flere positive tilbagemeldinger, og jeg er på vej ud for at drøfte det i nogle af kommunerne med deres børn og ungeudvalg, fordi flere af forslagene rent faktisk kan gennemføres uden egentlig lovgivning. Men det ville være en god idé, hvis Folketinget gav et signal om, hvad vej man skal gå, og Folketinget gik i spidsen og ikke altid går bagefter.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør ind-